

Vola com l'ovell d'ales lleugeres { "A mon llibre"
que busca sens recel lo nin d'amor }

Coronada de palmes, } "Les tres cordes del arpa"
de murta i de llover }

Forts com els faiqs i els roures naixents en la muntanya } València
els que, puntejant dretes la citara moresca, } i Barria
fèn l'eixam de fadrines ballar a l'ombra fresca } id. id.
dels tarongers en flor }

"La cançó del tendadi"

L'oveig dolç que agrumosa les líriques palmes, } (la unió dels dos temes)
ti du amb ses besades el foc de l'estiu; } "Les dos muntanyes"
columnes nívores adius de ses balnes }
amaguen el nin }

En blanca barraqueta, de sec pallís coberta;
baix una gran figuera, que la porta entre coberta
guarda en l'hivern dels aires i del sol en l'estiu;
al costat de sa mare, que la defén i cuida,
l'hermosa Vicenteta, la filla més polida
de tota l'horta, veu.

Vicenteta

Vicenteta és "com un pi, dreta i alta" "creua els camps..."

"Tan lleugera com vola l'ausell de branca en branca..."

Vicenteta patix d'eupor (d'amor) Què té? - pregunta sa mare

Viarany's entre lapises
anquilejants i perduts,
on el fullarac del roure
i del pi rota els pens cluix

En la montanya.

Lo Pat Penat

Eres aquella sapie que amb ardorosa flama
per les tesàlies selves Apolo perseguí,
i que en llover trocant-se, li va donar la rama
que eternament florida, sa majestat proclama,
i en el front dels poetes reverdirà seus fi

La reina
de la
festa

Aqueixa flor vermella, d'espines rodejada,
que al vent que la mustiga, li dóna sa flavior,
és la mística rosa, símbol de i sagrada,
és de la poesia la sobirana flor

A ma
filla Maria

Te canta lo baidet que el ramot quia
el ros anyell en el boscam perdut;
te canta el llaurador que al solc conja
de la dorada espiga el gra muerent

La Terge de
l'unseruat.

¡Blau esbart de coloms que aleteja
jubilós sobre l'ample portal!
¡Valls cobertes de pàmpol i espigues!
¡Arbres verds a lo llarc dels camins!
¡Blancs ramats de les aynes garrigues
que restingen a l'ombra dels pins!
¡Hort ombriu que l'raig ompli de vives!

Lo rosari de
la vida.

Vine: anirem per les dreceres
on ~~te~~ els fruitals i les moxeres
trémol d'esser en l'estiu fan:
els rossinyols, les cardeneres,
quan passes tu, respiraran.
Totes les flors encapollades
al resplendor de tes mirades
els tendres càlzers obiran.

Luina d'alba

Davant s'esten plana abundosa,
on camps tots verds de malocarroza
tanquen baladres plens de flor.

id. id.

En el remans que fa la presa
naden, alçant coll de turquesa,
caps d'esmeralda i roques pit,
ànecs, que obrint son ala estera
colpejen l'aigua amb triomfal crit;
i per l'espill la imatge passa
de blancs colous, que entorn la casa
volen així que el sol ha eixit.

id. id.

Un arbre gran, un centenari
s'aixeca en front d'aquell santuari

id. id.

Ja s'oua p'ou la cridada
dels teuladins preint el sol;
i el remoreig, tan dolc que eugina,
d'arbres que saprunsa el ventipl,
mentres, bateut les ales blanques,
del cel abaixen, i en les branques
el colous parquen el seu oel.

id. id.

Com aucell que en el nin canta, } A una filla jove fina.
guarda l'alegria tanta,
pròpia del cor sense fel.

Era, en la nostra casa, on el dol etern dura, } A una neta
àngel d'amor i pau. } Maria Beual i
Era càndida i tendra; era innocent i pura: } Llorente
i un colomí en el cau!

Les flors més primerenques són les que el vent arrauca } id.
millor a l'ornelles; } id.
el fruit dolç, que més prompte s'assoma en la branca } id.
és el que cau primer. } id.

non pensament s'envola } Passejot de Uviç.
com aucell desengabiàt

Al cel mire: les estrelles, } id. id.
flors de llum, s'han obert ja.

Lliris campestres
Al poeta Bodria

¡Devesa, que t'escota } Plany de la
de uns jocs vares ser, } teixidora
on cabits i xicalla
follejàvem ensens!
¡Nins penjants en les brancaques!
¡Papallones! ¡Ponells
d'arborso, que avancà venen
al prunxó arborser!

En l'àlbum d'una reusora

Ja Barrada

Les flors que cull i desfulla
floretas boscanes són;
la rosada que les banya
rosada pareix de flors.

A la poetessa Rosalia
de Castro

Arros en fessols i naps

que allí on posava el pinzell
allí brotava una flor.

A Escalanta

Tal prodigi no és estrany:
son ingeni brillant era
rosar o clavellinera
dels que floreixen tot l'any.

Floretas sens nom

Digueu-me si la batuda
del forment donà prou gra;
si ja veuenen les vinyes,
si estan bons els olivars

Cartes de soldat

floretas groguinoses
rebuig dels camps i jardins

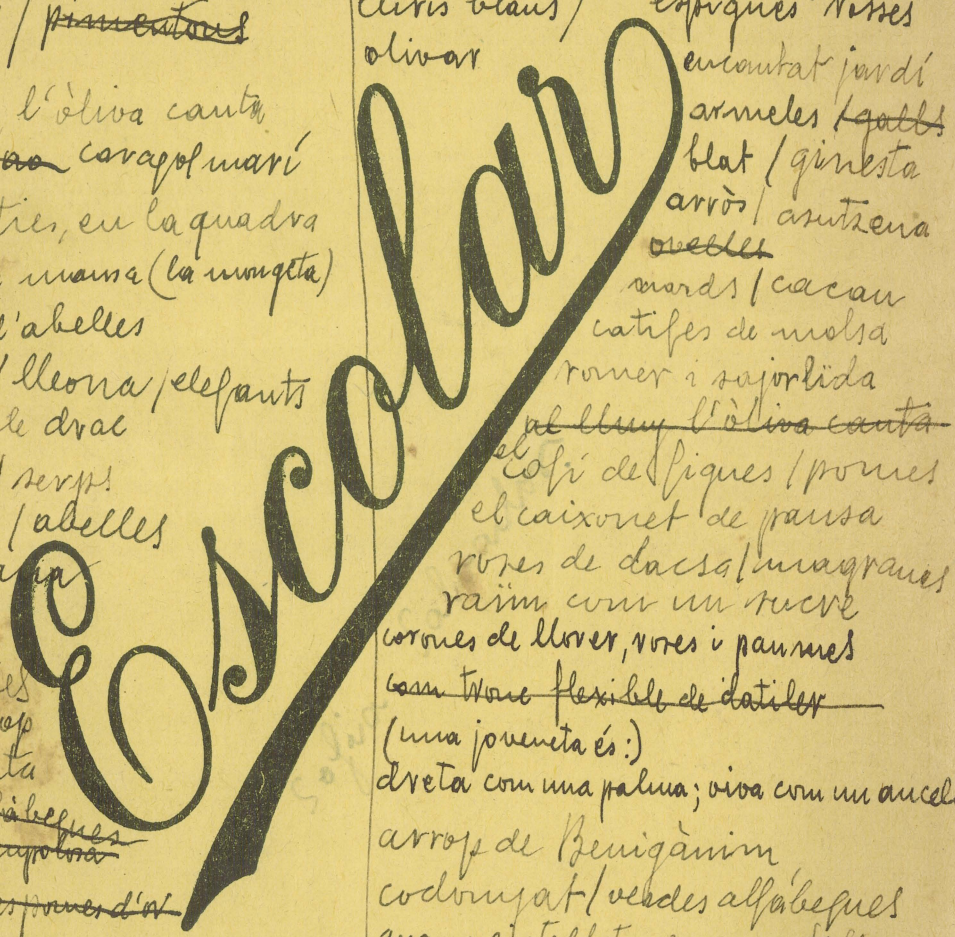
Pro Patria

Pensana a totes les cores
el que tinguen de més pur;
en les herbes més pures
busca floretas herboses
i en collirás de segur.

A una filla Josefina

merles / gallines
 el rominyol joliu
 coquillada
 peixos d'or i d'argent
 molls de roca
 gall / peix del bolitx
 ovelles / ~~pimentons~~
 cabres
 al lluny l'oliva canta
 gossos / ~~no~~ caragol marí
 les bèsties, en la quadra
 ovelleta mansa (la mangeta)
 cixams d'abelles
 Pegaso / lleona / elefants
 l'horrible drac
 el corb / serps
 el tigre / abelles
 l'oliga ufa i a
 bouregos
 calandries
 udola el llop
 l'oliva canta
 verdes alfabegues
~~la vinça pamplona~~
~~verger de les pomes d'or~~
~~grans cids~~
~~herbes silvestres~~
 gafarronet
 tenladius
 merles
 gralla
 ocells (tota mena d'aus)

ramells tendres / arbraders i jardins
 violes i englantines / herbes silvestres
 danrades flors
 el boix sagrat / parres
 roser i clavel·linera
 marolls de flors silvestres
 el campy sembrat. cistelletes de flors
 lliris blaus / espigues roses
 olivar

encantat jardí
 arnelles / gall
 blat / ginesta
 arriò / antrena
~~velles~~
 mords / cacau
 catifes de molsa
 romer i sajonlida
~~al lluny l'oliva canta~~
 el còri de figues / pomes
 el caixonet de pausa
 roses de dacsó / magranes
 raim com un sucre
 corones de llover, roses i pannes
~~com tronc flexible de datiler~~
 (una joventut és:)
 dreta com una palua; viva com un aucell
 arros de Benigànim
 codonyat / verdes alfabegues
 grans cistellotes de muscatell

LIBRERIA VILLALBA
 Plaza del Guerrillero Romeu, 26
 (antes Mercado, 61) *la vinça pamplona*
 Teléfono 12981
VALENCIA *pimentons*
 verger de les pomes d'or
 aigua de cibà

Per a grandar mes despulles,
baixant a terra les fulles
no planten ningun ploró;
planten un xiprer que apunta
dret al cel, i al cel se'n munta,
com se'n munta l'oració

Testament

No eres tu blanca com el blanc elix;
tampoc morena te se pot dir;
la color nostres planta i bona
de les espigues que Juny saorra

Valenciana

(com tronc flexible de datiler
que això apunta lo vent lleuger,
amb ritme harmònic es mou i es bona
el ten en gràcia de jove deessa.

id.

¡ bels vergers nostres suprema flor!
¡ la rosa tu eres ~~to~~ que enjamai mor!

¡ Junys nostres aucels i flors!

En els arbres refilaven
paixarells i verdevols;
sobre les obertes roses
volaven els papallous

Primavera

Entre els roses s'ajupia
baix una pomera en flor;
i quan jo distret passava
movia el flexible tronc.

id

Pluja blanca i olorosa
pluvia sobre el meu front;

i ella sortint entre roses
ria amb son riure més dolç;

id

Primavera

(Cançó de les empaperadores de taronges)

Un gesmiler servia in de transparent trespol
i si el vent agriusava restremoloses branques
sobre el llibre caia la pluja de flors blanques.

La
barca
nova

----- a un costat,
hunc misteriós i negre d'arbres sens flors ni fulla,
com una selva morta quan l'hivern la despulla

a l'altra mà, la platja, corbant-se unes adius,
i sos contours perdent-se en la verdor dels pins;
i allà, en el cel, més blanques que les marines bromes
com un esbart fantàstic de selvages colomes,
les lleugeres gavines, que en son intranquil vol
les grans ales esteses fan resplendir al sol.

id. id.

Jora el barbanc dels Alcadins

Acò et demane, i que poses,
quan la mort a per mi vinga,
un pomell de fresques roses
en la tomba que jo tinga.
De la que ~~fa~~ em fón tan amada
altre l'homenatge no vull:
be termina la jornada
qui flors, en morir, recull.

Vicenteta, can-
çó nova.

Com si d'ahir fóra, ho estic veent encara,
i era l'any setanta del segle passat.
Este bosquet que ombra ens dóna ara
per nostres mans pròpies fón llavors plantat.

Intima

Tu en dies, clavant-me tot ulls anuropos;
~~En mig d'estes murtes,~~ plantem dos llorers;
~~El jo, i tu, atendre't~~

Este hort és un temple; nris voltes les branques;
l'ancellada, orquestra; incensers, les flors.
Mira volar les columnes blanques,
exemples d'orant-nos de constants anuas.

Cant d'ancells

En olor de rautitat,
penitent en una cova,
morí el famós cavaller,
el de l'òliga simbòlica.
Roses, elixirs i violetes
naixqueren sobre sa forma

Historia de l'antigor

La fulla

Primavera

Per un moment siquera no hi ha flor que no tinga,
quan el seu capol obri, una mirà del Sol,
les flors de la meua anima esperen que el Sol vinga,
i el Sol eixir no vol!

Hum
Cant
han

Hi ha unes flors misterioses que esclaten vols de rit.

Dorsella benivolguda, que cantes els poetes
i vols que una flor te done dels valencians jardins!
Allí hi ha unes flors, gemul i violetes,
mes jo collir sols lo que polvissimes floretes
entre una fullaraca de versos ellectuissims.

A donya

Reyeta

nylasec

paies flors de poesia.

Ja no és ara el poeta un au que entre flors canta

(Cant d'auccells)

els més sots compreenen l'idioma dels auccells

el fresc capoll del ten llavi

bella a que busque dins de les flors la mel

e una serp s'amaga en un camp ple de flors

un camp passa de plantes venenoses } L'amor del
i sols se'n porta non innocent per l'un } poeta

vixquí en el món com una flor dels camps } Ple de
dra i hermosa com armelles en flor. } sospirs
el pit.

ni del sanc naixen tendres i fresques roses
a les espigues entre silvestres brocs,
els lliris entre caris:

tu de vore quèls anys volau ^{sempre} ~~se'n~~
vroua d'àngel les flors seques; m'importem
eixes flors iní tan poc!

rió se'n vola, sols per una mentira:
ador no flors ni caure les flors vira;
la flor cau, naix el fruit.

porta místies vore les flors de l'esperança?
d'or de la vida la mena mà ja alcança,
diguem-me, qui he perdut?

215 anys!

VALENCIA

Teléfono 12981

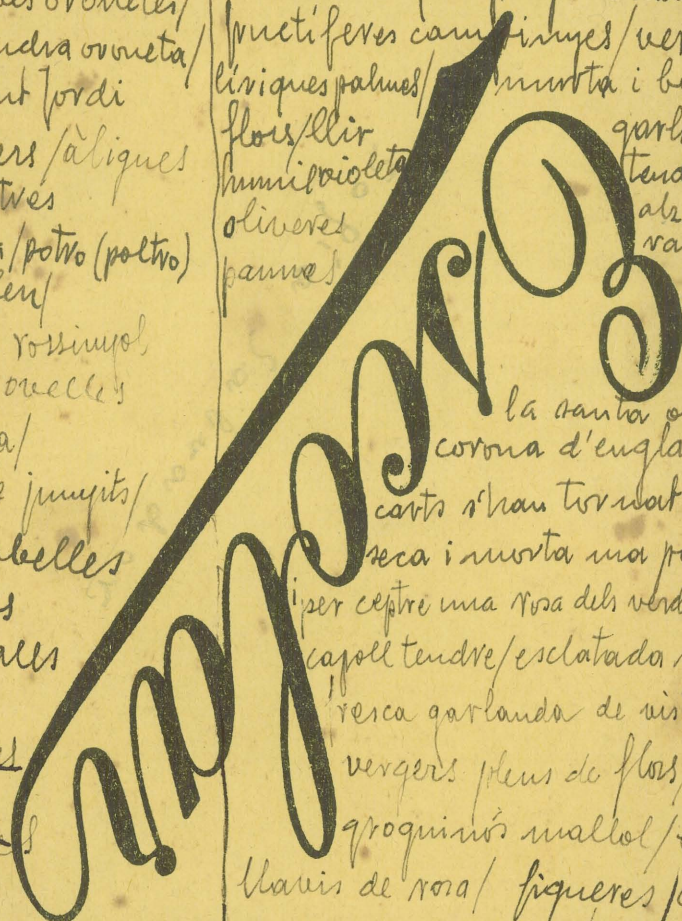
(antes Mercado, 61)

Plaza del Guerrillero Romeno, 26

LIBRERIA VILLALBA

ansell / blaves oroneta /
 au / el llop / tendra oroneta /
 el cavall de Sant Jordi
 falcons i esparvers / àliques
 colones silvestres
 cavall de quevra / potro (poltro)
 llops que indolen /
~~altrines i roses~~ / rossinyol
 lo cerf / pauc / ouelles
 ronciant sirena /
 bous de l'akadre / junyits /
 polha oroneta / abelles
 dragons / serps
 gavines / cavalls
 colons
~~figueres gemilces~~
~~par~~
~~alfabeques florides~~
~~liris blancs~~
 clavells
 l'insecte filador (cuc de la seda)
 joncs
 zivres / tritons i onclines
 tortores
 monipores / serps amb ales

lloss = llovers / bucs / viola
 capollets de rosa / les garbes d'or /
 paumes = palmes / englantina d'or
 flors i jardins / mistic xiprer /
 ensucrades pintes / oliverals /
 vergers umbrins / roures /
 en les branques pengen càndids fruits de la
 puctiferes cam / rinyes / verd des vinyes /
 liri ques palmes / morta i baladres /
 flors / llir
 humil violeta
 oliveres
 paumes
 garlandes /
 tendres clavellins
 alrines i roures
 rams de xiprer i
 flors

la santa olivera
 corona d'englantines i roses
 carts s'han tornat les roses /
 seca i morta ma palma de poeta /
 i per ceptre una rosa dels verds jardins d'Està
 capoll tendre / esclatada rosa /
 resca garlanda de vint tres flors /
 vergers plens de flors /
 groguinós mallol / en un lo prat /
 llavis de rosa / figueres / espigues d'or /
 sanguinosa llovers /
 pràmpols d'emmeragda i raius d'or /
 qe milers / xiprer / humerari /
 alfabeques florides
 clavells / canyes / parres
 moneres

Què és lo que té? Diquen-li, pregunten-li, a la rosa,
que té, quan esclatant se l'estret capoll destrossa;
diquen-li que té, a l'àliga, al manprendre son oel;
diquen-li que té, a l'arbre, que es vestix - jols alegria!
de brots i fulles noves; diquen-li que té, al dia
quan surt triomfant el sol!

A la Verge Maria ^{deymana per} als seus poemes

--- la dolça poesia
que té en els camps, a l'esclatar el dia
la tendra ven dels anells petits.

i pera que pregonen la puritat de la Verge demana
en nos dictats aquell perfum que donen
en ton altar les desfullades flors.

ma patria en els flairoros vergers de les sultanes
dormia, d'oser fent-li les palmes africanes
i els tarongers en flor.

i Quants enderrocs on la gralla
mina i lo teixó s'ajup
de meravelloses gestes
peren testimoni mut!

en la montanya

i Ramats que a la vila tornen!

i Blancs anells! i Cabritets nells!

i Ovela que, agenollada,
polra pastoreta ruy!

id.